

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1573/2025
27.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Саше Ристића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 448/2025 од 16.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 27.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Саше Ристића, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 448/2025 од 16.10.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу 1К 23/25 од 27.06.2025. године, окривљени АА, оглашен је кривим да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 1 године, и кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 4 месеца, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 године и 2 месеца, у коју се урачунава време проведено у притвору од 10.12.2024. године до 09.01.2025. године. Истом пресудом, одлучено је о трошковима кривичног поступка на начин како је то наведено у изреци првостепене пресуде, док је законски заступник малолетног оштећеног, ради остваривања имовинскоправног захтева, упућен на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 448/2025 од 16.10.2025. године усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Алексинцу и пресуда Основног суда у Алексинцу 1К 23/25 од 27.06.2025. године је преиначена у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Нишу окривљеном АА, за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика утврдио појединачну казну у трајању од 2 године, а за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног закона казну затвора у трајању од 10 месеци, па га осудио

на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци коју да издржи по правноснажности пресуде, а у коју се урачунава време проведено у притвору од 10.12.2024. године до 09.01.2025. године, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Против другостепене пресуде бранилац окривљеног, адвокат Саша Ристић, поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 56. Кривичног законика, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев за заштиту законитости и другостепену пресуду преиначи, тако да потврди првостепену пресуду или да другостепену пресуду укине и наложи поновно одлучивање по поднетим жалбама на првостепену пресуду.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је другостепеном пресудом, приликом одлучивања о кривичној санкцији, учињена повреда закона из члана 56. Кривичног законика, с обзиром да је другостепени суд, за разлику од првостепеног, нашао да утврђене олакшавајуће околности немају значај нарочито олакшавајућих у смислу члана 56. тачка 3. Кривичног законика, те је на тај начин, по наводима браниоца, учињена повреда закона из члана 485. ЗКП, а којим наводима бранилац суштински указује на учињену повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП донео одлуку као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић